

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διημερίων ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων.

Μεταβαίνομεν ἤδη ἕνα ἐπισκοπήσωμεν ἐν μέγῃ μέτρῳ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ὑλικῆς παραγωγῆς καὶ κοινωνικῆς ἰσχύος. Πρέπει ἐπομένως νὰ ὦμεν προσεκτικοί. Διὰ τοῦτο θέλομεν περιορισθῆ οὐχὶ εἰς ἀφηγησὶν γεγονότων, ἀτινα περὶ τὸ μέγα αὐτὸ κέντρον συγκεντρῶνται καταπληκτικῶς ὑφ' ὄψιν τῶν τὰς φάσεις καὶ συνεπειάς, ἀλλ' εἰς ἐξιστορήσιν γεγονότων, δυναμένων ἕνα διαφωτίσασιν τὸν ἐπίλοιπον κόσμον, καὶ πρὸ πάντων τὴν δύστηνον Πατρίδα μας, ἣτις ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ᾔται καὶ νὰ ὀνομάζεται Ἑλλάς. Προσέξατε ἐπομένως οἱ Ἕλληνας, διότι δι' ὑμᾶς ἰδίως γράφω, πρὸς φωτισμὸν ὑμῶν ἰδίως κοπιῶ, ἀνεπίστων ἰδέας, αἷ ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἀποκρούουσι μὲν ὡς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ δὲν θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ὡς ὑπόχρεως νὰ τὰς υἱοθετήσωσι, ἀπεκτόμενοι ἐκεῖ ὅτι ὑπέρτατον ἔχουσι καθήκον πρὸ πάντων διὰ μόνην τὴν Ἀγγλίαν νὰ κωπιάσωσι, ὑπὸ ἐγωϊσμοῦ ἔθνικοῦ ὑπερφιάλου καὶ παραδειγματικῶν κατεχόμενοι. Δύο μεταξὺ τῶν ἔθνων τῆς οἰκουμένης Γῆς, φιλονικοῦσι σήμερον τὴν Κυριαρχίαν αὐτῆς, διὰ τῆς πολλῆς ἐν αὐτοῖς ὑπαρχούσης ποικίλης ζωῆς, ἡ Ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ, ἐκ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἐρμώμενη, καὶ τῆς Ῥωσσίας ὁ Τσαρισμὸς, οὗτινος τὴν ἰσχύν συνιστᾷ 80 περίπου διάφορα γένη ἀνθρώπων, τὸν Αὐτοκράτορα ὡς ἐπίγειον περίπου θεὸν ὑπολαμβάνοντα.

Ἄπαντα τὰ λοιπὰ ἔθνη περὶ τὰ δύο αὐτὰ κέντρα στρέφονται ὡς περὶ ἄξονα, καὶ ἰσχύς τοῦ διπλοῦ τούτου ἄξονος, ὡς κέντρον περιστροφῆς, τὴν κεντρόφυγα ἢ κεντρομόλον αὐτῶν δύναμιν κανονίζει. Προκειμένου περὶ Ἀγγλίας (διότι περὶ Ῥωσσίας ὁμιλήσωμεν κατόπιν) πρέπει ἀναγκαίως νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι, ἐὰν αὕτη σκεφθῆ, θελήσῃ, καὶ ἀποφασίσῃ ὡς ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς θέσεώς της, τῆς ἰσχύος της καὶ τῶν συγχρόνων ἀναγκῶν τοῦ πολιτισμοῦ της, σχετιζομένων πρὸς τὸν τῆς λοιπῆς Γῆς, νὰ τραπῆ ἐδὼν τινὰ ἀποφασιστικὴν, ἢ ἐδὼς αὕτη δύναται εὐθὺς ἀμέσως νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀποτελέσματα οὐ μόνον ἐπιτυχῆ, ἀλλὰ καὶ παραγωγικὸν σπουδαίων ἀλλοιώσεων, ὧθουσῶν τὸν πολιτισμὸν εἰς ἀνάπτυξιν φυσιολογικὴν καὶ ἐπομένως κοινωνικὴν.

Ἰπὴρξεν ἐποχὴ, ἀληθῶς δύστηνος, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὁθων ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἠδύνατο νὰ ἀναπτυχθῆ, ἀκολουθοῦσα εἰς τὴν πολιτικὴν της τὰς ἐξ Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας ἐμπνεύσεις. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἀντιπαρῆλθεν εὐτυχῶς, χαρακτηρίσασα τὸν ἀγαθὸν ἐκεῖνον Βασιλέα ὡς πλανηθέντα, καὶ ἐκ πλάνης παραβλάψαντα τὸ ἔθνος, ὅπερ τῷ ἐνεπιστεύθη οὐχὶ ἡ Θεῖα Πρόνοια, ἀλλ' ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης, πλανηθείσης ἐπίσης, καὶ ἡ ἄκρα ἔφεσις τοῦ πατρὸς του Λουδοβίκου εἰς τὸ νὰ δώσῃ ὡς φιλέλλην τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος τῷ υἱῷ του. Ἐὰν ὁ Ὁθων πρὸ τριακονταετίας ἐν τῇ ἀνελιξίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, διέβλεπεν ἐγκαιρῶς τὴν φύσιν τῶν διαφορῶν ἔθνικῶν τάσεων, ὧφειλε πάντως, νὰ μὴ θεωρήσῃ ὡς ἔχθρον τὸν ἴθυνοντα τὰς τύχας τῆς Ἀγγλίας φιλέλληνα Παλμεστράνα, ἀλλ' ὑπὸ τὰς πινεύσεις καὶ τούτου, καὶ τοῦ Δυτικοῦ ἐν γένει

κόσμου, νὰ κανόνισῃ πολιτικὴν ἐγγυωμένην ἀσφαλεστέραν τε καὶ ταχύτεραν τὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποκατάστασιν. Ὅτι δὲ τὸ μικρὸν Πεδεμόντιον ἐθεμελίωτο τὸ κατόπιν μεγαλεῖόν του, συνδέον τὰς τύχας του πρὸς τὰς Ἀγγλογαλλικὰς τύχας, τότε καὶ ἡ Ἑλλάς ἠδύνατο τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀκολουθοῦσα, ὡς ἐπίσημος Ἑλλάς, ἢ ἂν δὲν τῇ ἐπιτρέπετο, ὡς ἰδιωτικὴ Ἑλλάς κἂν νὰ πολεμήσῃ οὐχὶ κατὰ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ κατὰ τῶν Ῥώσων ὡς θελόντων νὰ σφετερισθῶσι διὰ τῆς ἐκλείψεως τῶν Τούρκων τὴν πάτριον κληρονομίαν μας. Ἰπὴρξαν τότε καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων σώφρονες ἄνδρες, καὶ ἰδίως οἱ ἀειμνηστοὶ Μαυροκορδάτος καὶ Ζαΐμης, εἰτινες δὲν ὠκνησαν νὰ ὑποδείξωσι τῷ Βασιλεῖ ἐκεῖνω, τὴν ὁδὸν ἣν ὧφειλε ν' ἀκολουθήσῃ, ἀλλ' ὁ Ὁθων ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥώσων καὶ πεπονηθεὶς ἐπὶ τὴν Αὐστρίαν, δὲν ὑπεχώρησεν ἢ μετὰ μίαν δύστηνον κατοχὴν ἐξ Ἀγγλογάλλων, οἵτινες τῷ ἐπέβαλον τὴν ἣν ἠθέλησαν ὁδὸν. Οὕτω στραβοπατήσαντες μόλις κατὰ τὸ 1869 ἠξάμεθα νὰ διαβλέπωμεν τὰ ἔχνη τῆς ὁδοῦ, ἀτινα ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσωμεν, μέχρις ὅτου βαθμὸν ἐφωτίσθημεν ἐκ πικρᾶς πείρας, νόησαντες ὀπίθεν αἱ ἐλπίδες, καὶ ὀπίθεν οἱ κίνδυνοι δύνανται νὰ ἐνσκηψωσιν.

Ἀποστρέφοντες τὰ βλέμματα ἡμῶν ἐκ τοῦ Βορρᾶ καὶ τῶν συμμάχων του, ὀφείλομεν νὰ μελετήσωμεν καλῶς τὰ τῆς Δύσεως, ἐξ ἧς ἀναμένομεν βοήθειάν τιναν, καὶ πρὸ τῶν τῶν δυσχερείας, αἱ θέλομεν ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν πορείαν μας τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, καὶ ἰδίως τῆς Ἀγγλίας ἐμβριθῶς ἀντιλαμβανόμενοι.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ζῶμεν ἡ ἀνθρωπότης δὲν σκέπτεται, ὡς ἐσκέπετο πρὸ 30 ἐτῶν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς θραύει τὰς ἀλύσεις του, καὶ ἐμοιάζει Προμηθεῖα καταγιγνώμενον εἰς τὸ ν' ἀνέλθῃ ἡμέραν τινὰ ἐπὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πηγῆς τοῦ φωτός. Διὰ τοῦτο ὁ ἀσφαλέστερος ὀδηγὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν μυστηρίων μόνον τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐργασίαν, καὶ συγκρίνουσα τὸ πλῆθος τῶν γεγονότων πολιτικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν, καὶ τούντεθεν ἐρίζουσαι τὸν νόμον τῆς καθολικῆς ζωῆς.

Μετὰ τὸ ἀθάνατον τῆς λογικῆς σύγγραμμα τοῦ Stuart Mill καὶ τὸ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Buckl, ἢ Θεῖα Πρόνοια τοῦ Βοσσοῦτου ἐπαθε τὴν καταστρεπτικωτέραν τῶν ἐκλείψεων, αἱ κυκλικαὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπικυκλώσεις τοῦ Βίκου ἐσταμάτισαν τὴν τροχίαν των, τὸ τυφλὸν πεπρωμένον τοῦ Καντίου ἀπεσβέσθη, αἱ προδιαθέσεις, αἱ φυσικαὶ διατάξεις τοῦ Μοντεσκιῶ, τοῦ Ἐρδεωρ καὶ τοῦ Ῥινᾶν ἐχαλαρώθησαν, ὁ πανθεῖσμός τοῦ Ἐγγεῖλ ἀπεσβλώθη, καὶ ἡ ἀνθρωπότης στηριζομένη ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ καὶ πεφωτισμένου λογικοῦ της, πιστεύει ὅτι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἡ εὐδαιμονία εὐρίσκειται ἐπὶ ἐφαπτωμένης ἀκάμπτου, προχωρούσης εἰς τὸν βυθὸν τοῦ μέλλοντος. Ἰπάρχουσιν ἐν τῇ μεγαλοεργῷ Ἀγγλίᾳ ἄνθρωποι, οὐ μικροῦ πνεύματος, ἀλλὰ πνεύματος

παραγνωρίζοντες τὴν εἰρημένην τοῦ ἀνθρώπου ἐν γένει φύσιν, καὶ ἠδρεσκόμενοι διὰ τοῦτο, ὡς βράχοι ἀκλόνητοι, νὰ μένωσιν εἰς τὸ ἀρχαῖον τῶν ἀντιλήψεων τῶν συστημάτων. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν βλέπουσιν ὅτι, τὰ κύματα τοῦ Ὀκεανοῦ λείχοντα ἀνεπαίσθητως τοὺς πόδας των, δημιουργοῦσι βαθμὸν τὴν καταστροφὴν των. Στάσιμοι εἰς τὰ δόγματα των, φρονοῦσιν ὅτι τὸ νῦν Στήσιον τῆς Εὐρώπης, ἢ νῦν κατάστασις τῆς Ἀγγλίας πρέπει νὰ διαϊωνισθῆ. Ἐγωϊσμός, παρομοίαις στασιμότητος, οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι καὶ τὸν Πλάστην καὶ τὸ ἐκλεκτότερον τοῦ πλάσμα τὸν ἀνθρώπον περιφρονεῖ, ἀναγράφουσα ὡς ἀρχὴν κοινωνικὴν μόνον τὸν ἀνετον βίον, μίαν καὶ μόνην τάξεω ἀνθρώπων, ἐντὸς Κράτους ὅπερ, μ' ὄλην τὴν ἐν πνεύματι, ὕλη, καὶ ἠθικῇ πρόδοσίν του, στενάζει οὐχ' ἥτιον γοερῶς ἐκπνέων τὰς οἰμωγὰς του κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ τὴν Οἰκουμένην. Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις οἱ Τόρεις, ἦτοι οἱ συντηρητικοὶ τῆς Ἀγγλίας, ὁ νῦν Βήσκονφελδ καὶ ὁ προδεκαετίας Δέρβου.

Ἀντιθετοὶ τοῖς εἰρημένοις εἰσὶν οἱ σύγχρονοι φιλελεύθεροι, οἱ ὀπαδοὶ τῆς Μαγχεστριανῆς Σχολῆς, οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀθανάτου Κῦδων, τοῦ Παλμεστράνω, ὁ Γλάδστον, ὁ Βράιτ, ὁ Γράμμιλ. Παλαίουςιν οὗτοι ὡς γίγαντες κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς στασιμότητος τῆς Ἀγγλίας, τῆς ἐξωτερικῆς ἀκρασίας τῶν ἀπολυτοφρόνων καὶ συντηρητικῶν λεγομένων Κρατῶν. Ὁ ἀγὼν εἶναι μέγιστος, καὶ τόσῳ μέγιστος, ὅσῳ ἀπότοκος μωρίων ὄσων ἀνελιξίων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, παρεκτροπῶν, ἀντιθέσεων συμπερόντων. Ὁμολογῶμεν ὅτι μαρτύριον δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς μεγαλεῖτερον τοῦ μαρτυρίου, ὅπερ οἱ Ἑρακλεῖς οὗτοι φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ εὐχρηθῶμεν, ἕνα ἐν τῇ ποικίλῃ ἀντιθέσει τῶν ἐκάστοτε συμβαινόντων, ἀναφαίνονται νικηταί, πρὸς δόξαν των ἔθνικὴν τε καὶ ἀτομικὴν, καὶ πρὸς δόξαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἥτις πρὸς αὐτοῦ, ὡς πρὸς Πολικὸν ἀστέρα ἀτενίζει, ἐν τῷ ὀκεανῷ τοῦ βίου βαδίζουσα τὸ πλέον ἀκρίτιόν της. Οἱ φιλελεύθεροι πλὴν τῶν Ἰρλανδικῶν ὑποθέσεων, εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην, κατ' ἐμὲ κριτὴν, νὰ παλαίωσιν πρὸς ἐνίσχυσιν πολιτισμοῦ φυσιολογικοῦ τῆς Εὐρ. Συμπολιτείας, καὶ κατὰ τῶν ἐξῆς ἐμποδίων. α) κατὰ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ὁμοεθνῶν των. β) κατὰ τῆς ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, καὶ Ἰσπανίᾳ ἀπαντωμένης ἀδιαφορίας, ἕνεκα ἐσωτερικῶν τῶν Κρατῶν τούτων ἀναγκῶν. Ὅταν τὰ δύο ταῦτα κατορθώσωσιν, ἀναντιρρήτως ἐλεύσεται ὡς πόρισμα κοινωνικῆς κατακτῆσεως ἡ ἰδέα τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἀκρασίας τῶν λεγομένων Συντηρητικῶν Κρατῶν.

Καὶ πρὸ πάντων τί ἐστὶ χαρακτῆρ ἔθνικος; Εἶναι ἡ συνήθης διαγωγὴ ἔθνους τινὸς, ἢ ὀφειλομένη εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματα κατὰ τὸν Βολταῖρον, ὀφείλεται δὲ οὐ μόνον, κατὰ τὸν Ἴπποκράτην καὶ τὸν Μοντέσκιον εἰς τὸ κλῆμα, ἀλλ' ἀκόμη εἰς τοὺς ἔθνολογικοὺς παράγοντας τοῦ ἔθνους, τὴν κληρονομίαν, τὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ εἰς τὸ εἶδος τῆς κωσέρνησεως, τῆς θρησκείας, τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τῶν ἔθνων, τῆς ἐξέως δὲ κατὰ τὸν Ἐλθέτιον καὶ Χούμην. Ἡδὴ ὅποιος ὁ χαρακτῆρ

ΔΙΑΦΟΡΑ

του Αγγλικού Έθνους; Ίδου έν συντόμω τί άποκρίνεται ή κοινή συνείδησις επί του πρακειμένου, την κοινήν δέ ταύτην συνείδησιν πρέπει κατά γράμμα νά πιστεώσωμεν, πιστεύοντας τό Κονδιλιάκ άνομολογούντα ότι περί την έκτίμησιν των έθνικών χαρακτηρισμών ούδέποτε σφάλει ή ιστορία, ένώ περί την έκτίμησιν του άτομικού χαρακτήρος ή εξαπάτη πολλάκις είναι γεγονός, εύκόλως έκφεύγοντα πολλάκις του άτόμου την έν' αυτού άναπτυσσομένην έρευναν, ήν τά έθνη δύσκόλως δύνανται νά ύποκρύψωσιν άτε δημοσίας έργαζόμενα.

Κατά άσφαλείς έπομένως ιστορικές μαρτυρίας, ο Αγγλος είναι σωματικώς άνδεικότερος των λοιπών της Γης: άνθρώπων, και μάάλιστα των Μεσημβρινών, τρώγει διά τούτο περισσότερο κρέας, και είναι ο κύριος των φυτοφάγων ανθρώπων. Έπτά Αγγλοι ίσοδυναμοῦσι σωματικώς πρὸς ένένα περίπου Γάλλου, ο Αγγλος είναι εργατικός, επίμονος εις την εργασίαν, ως εις τάς ιδέας του, άς βραδύτερον μὲν τῶν Μεσημβρινών γεννᾷ, αλλά και διαρκέστερον συγκρατεῖ διό και παρίσταται χαρακτηριστός ακάμπτου, έξγυμμένου ως έγωισμοῦ. Ίδου διατί οί Αγγλοι θεωροῦνται ως έγωισταί. Αλλά πλην τούτου οί νεώτατοι και ναυτιλλόμενοι έπομένως, εἰσίν. ως επί τὸ πολὺ θρασεες και άρρενωποι και άγριοι, ως τὸ στοιχείον της θαλάσσης, πρὸς ὃ παλαιούσι. Συνήθως πλουτοῦσι ταχέως διά της ναυτιλίας, και άκμάζουσιν ὁμοίως ταχέως, αλλά και ταχέως έκπίπτουσιν ὑπὸ τὸν άνητατον βίον, την πολυτελειαν και τὰ μέσα άτινα κινούσι.

Ταῦτα γινώσκοντες οί έν Ελλάδι περί του Αγγλικῶν χαρακτήρος εύκόλως οφείλουσι νά καταπειθῶνται περί τῶν δυσχερειῶν, εις ἃ εὐρίσκονται οί φιλελεύθεροι της Αγγλίας, προκειμένου αυτοῖς νά καταβάλλωσι τὸν έκ μακρᾶς εξεως χαρακτήρα οὐχί του λαοῦ αλλά πρὸ πάντων τῶν συντηρητικῶν αντιπάλων τῶν, και τῶν άνωτέρω βιοῦντων, οἵτινες εἴτε ως πλούσιοι, εἴτε ως εὐγενεῖς, εἴτε ως έμποροι, ένώπιον μόνον του εἰδῶλου μακαρίας και διαρκούς ειρήνης ἐπιθυμοῦσι νά καιῶσι τὸ θυμιάμα των, αποδιοπομπαύμενοι πᾶσαν διατάραξιν ή θυσίαν απαιτούμενην ως εἴσφορὰν εις την έθνικὴν ἀλληλεγγύην και την πρόσδοδ του πολιτισμοῦ. Θεέ μου! ὅποια δυσκολία!! Καί ὅμως ὁ Βίσμαρκ έργάζεται, ως παντοδύναμον κίνητρον, εκσφενδονίζον εις δύναμιν ὑπάτην της τριπλής συμμαχίας τὸν μηχανισμόν. Η Αὐστρία προετοιμάζεται εις κατάληψιν της Μακεδονίας, ή Ρωσία συντηροῖ τὸ Βουλγαρικὸν στοιχείον, και τὰ ἄλλα Σλαβικά και λαίνας την πρὸς αντίστασιν ὀδὸν της τε Αρμενίας και της Περσίας. Αλλά πλην τούτου ή Τουρκία ὑποτασσομένη εις σύστημα ιδεῶν πολιτικῶν και θρησκευτικῶν ἀκαταλήπτων τη νῦν ἐποχῇ, ἰδίᾳ χειρὶ ἀνοίγει τὸ θάραθρον ὅπερ πρόκειται νά την καταβροχθίσῃ, ἐμπιστευομένη μόνω τῷ Βίσμαρκ τάς τύχας της, πρὸς οὐδέν ἄλλο ή πρὸς ταχυτέραν διανομήν τῶν έν Εὐρώπῃ κτήσεών της.

Εἶποι τις ἄν, ότι εἰσομαζομένη ή Αὐτοκρατορία αὖτις εις θάνατον, αἰσθάνεται έν τη ψυχῇ την άγρίαν χαράν του Σαμφῶνος πίπτοντος μετά τῶν ἔχθρῶν του ὑπὸ τὰ ερείπια του εἰκοδομηματος, ὅπερ ή χειρ του κατέρριψεν. Αλλά τοιαύτη πολιτικῇ, καθείς καταλαμβάνει, δέν εἶναι ή πολιτικῇ ή ζητεῖ σήμεραν ή ἀνθρωπότης και δέν δύναται νά έχῃ ως ἀποτέλεσμα ἄλλο ή την πρόσκαιρον φθοράν, μεθ' ήν ἀνατελῇ νέα κοινωνικῇ δημιουργία, σύμφωνος πρὸς τάς συγχρόνους ανάγκας του χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, και οὐχί πρὸς τάς σκέψεις ὕλισμου και μισαλλοδοξίας μοιραίας, άνεκτάς γενομένης έν Εὐρώπῃ, καθ' ἃν χρόνον ὁ πολιτισμός μόλις εξήρχετο έκ του φασγάνου του φευδαλισμοῦ αἵματόφυρτος, και ή θρησκομανία τῶν Τούρκων ὕψουτο εις τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν του απανθρώπου ένθουσιασμοῦ της. Τὰ νῦν ὁ Μουσουλμανισμός μεταφυτευθείς ως ξένον φυτὸν εις κλίμα καταλλήλον ἤρξατο νά φθίνη, ζήρᾳς μόνον ρίζας ά-

πλόνων επί τῶν στέρνων και αὐτῶν τῶν πιστῶν έν Εὐρώπῃ ὀπαδῶν του Μωάμεθ.

Υποβοηθούντες έπομένως οί Έλληνες, την τῶν φιλελευθέρων Αγγλῶν πορείαν, καθήκον έχομεν ἵνα διά παντός τρόπου, και της δημοσιότητος ἀκόμη, ἀόκνως καταγίνωμεν πρὸς εξέγερσιν του δημοσίου ὑπὲρ ἡμῶν έν τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ τόπῳ προνήματος, διότι έν Αγγλία ἴδιως ή δημοσία γνώμη διευθύνει τάς Κυβερνήσεις, τὸ δέ εις υἰοθεσίαν πολιτικῆς, ἀφιέρουσης τὸ μέλλον του έθνους εξαιρέτως εις την Αγγλικὴν φιλίαν. Αφ' έτέρου οφείλομεν εἰσωτερικῶς ἀναπτύσσοντας τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων σεβασμὸν δημιουργήσωμεν βαθμηδὸν την ὕλικὴν ἡμῶν εὐξίαν, ως βᾶσιν μελλούσης προκοπῆς την ανεξαρτησίαν του Έλληνικοῦ έθνους ποδηγετούσσης. Αλλά παρομοίαν βιδίσαντες ὀδὸν εἰσομαζόμεν νῦν μετά θάρρους πρὸς πόλεμον. Ο πόλεμος εἶσται ὁ ἀποδώσων ἡμῖν βαρὺ τὸ κύρος του Έθνικοῦ μας χαρακτήρος εξωτερικευθησομένου διά πραγμάτων και οὐχί διά λόγων. Ο πόλεμος εἶσται ή γονιμότερα διαμαρτύρησις μας κατά της ὑπνωτούσης Εὐρώπης, ήτις εὐελπιστῶ, θέλει σαγήνηθῇ, φωτιζομένη ἐξ ένθουσιασμοῦ, και ἀφροισθῇ εις ὑπεράσπισιν της φυλής μας ἀδικουμένης.

Έλληνες ἀδελφοί ἀκούσατέ μου. Οί Γερμανοὶ δέν εἶναι ἔτι και νῦν, ή οί ὠμοὶ του Τακίτου Ἀκίσταί' ένῶ οί Γάλλοι, φύσει ἄλλως τε αἰείποτε φιλελεύθεροι, ἀπέβαλον ἕκαστα της παπποκρατίας και μακρᾶς σειράς φαύλων Κυβερνήσεων την ὑπερηφάνειαν τῶν ὀπαδῶν του Βρεννου και παλιμβουλον ἐγένετο έθνο, εξαναγκάζον οὕτω τοὺς εκλεκτοὺς αὐτοῦ νά πνίγωσιν εις την συνείδησιν ἀπὸ μίας εις ἄλλην στιγμὴν τὰ εὐγενέστερα και παραγωγικώτερα της φιλανθρωπίας αἰσθήματα.

Κατὰ τὸ 1830 ή άτυχῆς Πολωνία παρωθυμένη ὑπὸ της Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἔχυσεν ἀφθονον τὸ αἷμά της και ἀκάρπως, ἀναμένοσα ἀπὸ ὠραίας ὄραν διπλωματικῆν, έκ μέρους της Γαλλίας ἐπεμβάσιν ἄλλ' ή Γαλλία μετ' ὀλίγον την ἐγκατέλιπε.

Τὰ νῦν τη πρωτοβουλίᾳ της Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγράφησαν έν Βερολίμῳ δικαιώματα ὑπὲρ της Ελλάδος, ἄτινα ἀποκρούον κατά την ὄραν της ὑπογραφῆς ὁ ἀντιπρόσωπος της Τουρκίας ἀνευδότης, μόλις συγκατετέθη νά ὑπογράψῃ ὑπέικων εις διαφοροῦμένας τινὰς φράσεις του Βίσμαρκ ὧν την σημασίαν ἀρκούντως κατενόησεν. Εάν πιστεύσωμεν διακεκριμένον τιᾶ δημοσιογράφον γράφοντα έκ Παρισίων πρὸς Ἱταλικὴν ἐφημερίδα αἱ φράσεις αὐταὶ Ἱταλιστῇ ἐσήμαινον τὸ ἐξῆς *«A che v' impregna ciò poichè non v' ha san zione»*.

Μετά τὰ εἰρημενα ή Έλλάς ἐνόμισε, και πάνυ δικαίως, ότι έν τη ἐπισήμῳ Γαλλία ἐκέκτητο φίλους ἰσχύοντας, προστάτας θαρραλέους, ἄλλ' αἴφνης ἰδὸν ἐπαναλαμβάνομένη επί την Έλλάδα, ή πρὸ ἡμέρας αἰῶνος πρὸς τοὺς Πολωνοὺς πολιτικῇ της Γαλλίας.

Εἰσομαζόμενοι έπομένως ἔνεκεν ἀποδειλιάσεως της νεαρᾶς Δημοκρατίας, και αὐτῆς της Πλατωνικῆς της ἀγάπης, ὑπέρτατον ἔχομεν καθήκον, ἀναρρίπτοντες τὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων κῦβαν, νά αγαπῶμεν μὲν την Γαλλίαν, διότι ἐξ ἀνάγκης ὀπισθοπορεῖ, αλλά ἀποφασιστικῶς νά στραφῶμεν επί την Αγγλίαν, ἐπικαλούμενοι έν ὀνόματι του πολιτισμοῦ, οὐ μόνον την φιλάνθρωπον αὐτῆς ἀρωγήν, αλλά και την έξεῦρσιν τρόπον πρὸς καταρτισμὸν Δυτικῆς συμμαχίας, δυναμένης νά προβῇ σκοποτελῶς εις σωτηρίαν της Ανατολῆς, πρὸς θρίαμβον της δικαιοσύνης μεταξύ τῶν ανθρώπων και ἀποδειξιν ότι έθνος μέγα, ως ή Αγγλία, ἤξεύρει ν' ἀνευρίσκῃ την ἄγυσαν πρὸς ἐπίρρωσιν της του ανθρώπων ἀλληλεγγύης.

Έν Καλαβρύτοις την 22 Ἰανουαρίου 1881.

ΑΡΓ. Θ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Αγαθὴν ἐνεποίησεν εις τὸ ένταῦθα ἔμπορικῇ κοινὸν ή ἐπιψηφισθεῖσα ὑπὸ της Βουλῆς τροπολογία επί του δασμολογίου, ὅσον ἀφορᾷ την έκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν εἰσομιζομένην ένταῦθα και έκ του λιμένος ἡμῶν έξαγομένην εις τὸ έξωτερικὸν σταφίδα. Η ὁμοειδῆς φορολογία προϊόντος παραλάσσοντος κατά τὸ ποιὸν και την ἄξιαν ἐπεβλήθη ἄλλοτε πρὸς προστασίαν ἄλλων λιμένων και πρὸς θλάθην του ἡμετέρου, ή δέ ἄρσις της ἀδικίας ταύτης ἐπεδοκιμάσθη παρ' ὄλων. Τὸ ἔμποριον της πόλεως χάριτας ἐμολογεῖ πρὸς τοὺς βουλευτάς της ἐπαρχίας ἡμῶν, οἵτινες ἠρώγηθησαν πρὸς τούτο και πρὸς τὸν ένταῦθα ἔμπορικὸν Σύλλογον, ὅστις πρὸ καιροῦ ἐπεδίωξε την τροπολογίαν ταύτην του δασμολογίου δι' ὄλων τῶν μέσων, ἐπ' αγαθῷ του τόπου. Έν βραχεῖ δύο οφείλομεν εις τάς ἐνεργείας του Συλλόγου τούτου νομοθετικὰ μέτρα ὑπὲρ του ἔμπορίου μας, την περί της πρόκειται τροπολογίαν του δασμολογίου και ἔτέραν εις τὸν περί χαρτοσήμου νόμον, ής τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα πάντες ἐξετίμησαν. Ἡδὲ Εὐλόγως δὲν τὸ Σωματεῖον τούτο ἀναδείκνυται ὅσμημέραι συμπαθέστερον παρ' ἡμῖν και ἐπισπᾶται την έκτίμησιν του τόπου.

Εὐγνωμόνως ἀνέγνωμεν πάντες την περί τῶν ὀδικῶν ἔργων του Νομοῦ ἡμῶν ἐπερώτησιν έν τη Βουλῇ του ἀξιοτίμου βουλευτοῦ κ. Αλ. Φωτήλα, διότι ὅπως διερμήνευσε την ἀγανάκτησιν τῶν κατόικων, ἐπί ταις ἀποκαλυπτομέναις καθ' ἕκαστην ἄτελείαις τῶν παρ' ἡμῖν ὀδικῶν ἔργων, ἄτινα εις οὐδέν ἔτερον συμβάλλουσιν ή εις την σπατάλην του δημοσίου πλούτου και την διαφορὰν τῶν ἡθῶν.

Πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ότι διατάχθη παρὰ του ὑπουργείου ή ἐξακολούθησις της κατασκευῆς της ὀδοῦ Ἀχαΐας, ήτις εἶχεν ἀνασταλεῖ διότι κατηγγέλη ὡς ἔργον ἐλεεινόν. Δέχεται μάάλιστα ὅτι διατάχθη νά γίνῃ ή ἐξακολούθησις καθ' ἃν τὸ ὄρα ἐγένετο και πρότερον.

Δημοσιεύομεν ὁμῶς συγκριτικὸν πίνακα της διαχειρίσεως του δήμου ἡμῶν τῶν τελευταίων τεσσάρων ἐτῶν. Οί ἀριθμοὶ εἰσίν ἀρκούντως ἐκφραστικοί, ὅστε πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον εἶναι περιττόν. Καθῆκον ἡμῶν έν τούτοις κρίνομεν νά παρατηρήσωμεν ότι διά του Δημάρχου κ. Κανακάρη και τὸ οἰκονομικὸν μέρος του δήμου διερυθμίσθη κανονικώτερον και νά συγχαρῶμεν αὐτὸν επί τούτῳ.

Την παρελθοῦσαν δευτέραν ένῶ οί ἔργαται ἀλιετικῷ πλοιαρίου ἔσυρον τὸ δίκτυον πρὸς τη ἀκτὴν, κατά την μεσημβρινὸν παραλίαν της πόλεως ἡμῶν, ἔτερον ἀλιετικὸν πλοῖον διερχόμενον κατά την στιγμὴν ἐκείνην, περιεπλέχθη εις τὸ δίκτυον και τὸ συμπαρέσυρε μεθ' ἑαυτοῦ. Οί ἔλκοντες πρὸς τὰ ἔξω τὸ δίκτυον ἀλιεῖς, ἰδόντες τὸν κίνδυνον ἐγκατέλιπον αὐτὸ, πλην ἐνὸς τούτων, μη δυνθέντος ν' ἀποσπασθῇ έκ του σχοινίου, ὅστις παρεσύρθη ἐλκόμενος ὑπὸ του σχοινίου του δικτύου εις την θάλασσαν, έν ἣ εὖρεν ἀγωνιώδη θάνατον. Οταν ἐξήχθη ὑπὸ τῶν συντρόφων του ἤτο ἤδη νεκρός, εις μάτην δ' ἐχορηγήθησαν αὐτῷ παντοῖαι βνήθειαι.

Ο καθηγητής της Ἱταλικῆς γλώσσης κ. Γ. Φινόντης ἀποκατασταθεῖς ένταῦθα ἀναλαμβάνει την διδασκαλίαν της γλώσσης ταύτης, ήν διδάσκει κατ' ἴδιον τρόπον πρακτικώτατον' οί προχωρημένοι ἰδίᾳ μαθηταὶ παρὰ τῷ κ. Φινόντῃ δύνανται νά τύχωσι διδασκαλίας έν ἀνωτέρω σφαίρα μαθημάτων και νά προσκτήσωσι γνώσεις της Ἱταλικῆς φιλολογίας πολυτίμου.

Τὸ δημοτ. ἡμῶν Συμβούλιον, τη προτάσει του κ. Δημάρχου διά πράξεώς του ἐξητήσατο παρὰ της Κυβερνήσεως τὸ κατά την ἀρκτικὴν ἐσχάτην της ὀδοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου και ἀπέναντι της οἰκίας κ. Θ. Καλογεράκη κείμενον ἔθνικὸν οἰκῦπεδον, ἵνα ἀνεγείρῃ ἐπ' αὐτοῦ δημοτικὴν ἀγορὰν, διά τοὺς κατοίκους της πλευρᾶς ἐκείνης της πόλεως. Η ἔλλειψις παρ' ἡμῖν ἀγορῶν ὀδικῶν και ή διά την ἔλλειψιν αὐτῶν ἐγκατάστασις τοιούτων εις διάφορα

μέρη της πόλεως και την δημοσίαν υγείαν σπουδαιώς παραβλέπει και την αστυνομικήν επίτηρησιν καθίσταται έλλειπής. Ευτυχώς ο ήμικερως Δήμαρχος σπουδαιώς έμεριμνήσεν επί του έπιπέδου δι' επιτυχίαν, ού μόνον αΐρεται εκ του μέσου ασχημία της πόλεως ανυπόφορα, αλλά και έσοδον άξιον λόγου προσγίνεται εις το δημοτικόν ταμείον. Τη έπαινετη ένεργεία του κ. Δημάρχου άνεργείται και μετ' όλίγον περπατούται ή εις θέσιν Μερκάτο δημοτική άγορά, ήτις και ως δημοτικόν κτήριον είναι έργον άξιοσύστατον και επί της υγιεινής καταστάσεως του μέρους εκείνου αναμφισβήτως θά επιδράτη. Μελετάται προσέτι, ως μανθάνομεν, και ή εν τη άνω πόλει άνέγερσις άγοράς, όπως εκλείψουσιν και εκ του μέρους εκείνου της πόλεως τόσαι έστίαι μiasμάτων αιτινες πρό καιρών απέβησαν όλεθριαι εις την υγείαν των κατοίκων' άν όθεν συν ταίς άγοραίς ταύταις και τη ύπαρχούσῃ κατά την μεσημβρινήν έσχатиάν της όδου 'Αγίου 'Ανδρέου, άποκτήσῃ ή πόλις και έ έραν επί του ζητουμένου έθνικου οικοπέδου, θά γίνῃ δυνατὸν νά εκλείψωσι παρ' ημῖν πολλάι άσχημιαί και δεινά μιάσματα και ν' άποβῃ ή αστυνομική έπίβλεψις άποτελεσματική, ή δέ άγορανομία νά λειτουργήτε τελεσφόρος. Διά τουτο αι επί του προκειμένου προσπάθειαι του κ. Δημάρχου, άποβλέπουσαι εις θεράπειαν αναγκών του τόπου αναποφεύκτων και τείνουσαι εις την έξασφάλισιν της δημοσίας υγείας, δεόν νά τύχωσι της ύποστηρίξεως και της ένθαυρύνσεως πάντων. Η Κυβέρνησις πρώτη δεόν νά έλθῃ επίκουρος των καλλίστων τούτων προθέσεων του κ. Δημάρχου, διά της προθύμου παραγῆς του αίτουμένου οικοπέδου, όπερ προώμαται νά γίνῃ ή βάσις δημοτικού έργου χρησιμωτάτου, έφ' η ή πόλις θέλει βεβαίως ευγνωμονεῖ. Καί οι κύριοι βουλευταί ημών άφ' έτέρου δέν θέλοσιν άποκνήσει νά δείξωσι τη Κυβερνήσει ότι δέν πρέπει νά δειχθῇ εν ούδέοντι φειδωλή, άπορριμένη την παραχώρησιν του εν λόγω οικοπέδου, όπερ εις ούδεμίαν δημοσίαν ανάγκην δύναται ν' ανταποκριθῇ και έξ ού ούδεμίαν πρόσδοον έχει το δημοσίον ταμείον. Πεποιθάμεν προσέτι ότι και ο κ. Νομάρχης άναγνωρίζων το έπίγειο της πληρώσεως της ανάγκης ταύτης της πόλεως, θά συστήσῃ θερμοῦς τη Κυβερνήσει την αίτησιν του ήμετέρου δημοτικού συμβουλίου, επ' αγαθῶ του τόπου.

— Άνηγγέλαμεν ήδη ότι ο άξιότιμος ημών συμπολιτης κ. Γεώργ. Τζίνης ώνομάσθη υπό της 'Ρουμουνικής Κυβερνήσεως πρόξενος της ήγεμονίας ταύτης ένταύθα' ήδη χορηγηθείσης αύτῶ της άδειας παρά της ήμετέρας Κυβερνήσεως νά δεχθῇ την ύπηρεσίαν ταύτην, άνέλαβε τά έαυτου καθήκοντα. Από της παρελθούσης Κυριακής άνωψώθη εν τη οικία του κ. Τζίνης ή σημαία της φίλης ήγεμονίας, ήτις έχαιρετήθη εύφροσύνως υπό των ήμετέρων συμπολιτών.

— Ο κ. Μίνως Μουστάκης έμπορος έμνηστεύσατο ένταύθα την σεμνήν δεσποινίδα Γ. Παπασωφρονουπόλου. Επίσης και ο κ. 'Ιωάν. Κακογιάννης την καλλίστην νεάνίδα Καλλιόπην Σαβόια, άνεψίαν του κ. Στούδερ.

— Προχθές Τετάρτην εν μέσω έγκαρδίων εύχών και συγχαρητηρίων πολλών συγγενών και φίλων έτελέσθησαν ένταύθα οι γάμοι του κ. 'Επαμινώνδα Πετιμεζά λοχαγού του Πυροβολικού μετά της δεσποινίδος Παρασκευής 'Ρούφου, δευτέρας θυγατρὸς του μακαρίτου Βενζέλου 'Ρούφου. Παράνυμφος ήν ή κ. Κυριακούλα Θ. Κανακάρη. Οί νεόνυμφοι αύθημερὸν άνεχώρησαν εις 'Αθήνας συνοδευόμενοι υπό των εύχών πολυαίθμου μερίδος της κοινωνίας ημών, ήτις έξέλιμα πάντοτε ιδιάζόντως τας πολλὰς άρετάς της άξιότιμου συμπολιτιδος και έθεώρει αύτην ως έγκαλλώπισμα του φύλου της.

— Κατά την έσπέραν της παρελθούσης Κυριακής κατά την συνοικίαν Τζέβδη οι 'Εμ. Κωνσταντινόςπουλος, Γεώργ. Ζήτης και Ν. Παναγιωτόπουλος άφου άνεστάτωσαν την συνοικίαν εκείνην δι' όλων των συνήθων τρόπων, είσέβαλον εις το καρ-

φειν Π. Ψέφυκ, έβα διέπραξαν όλοια. Είδοποιότητα ή κωροφυλακή συέλαθεν έκ ες αυτών και τον όδήγησεν εις την φυλακήν.

— Χωρικός τις εκ του χωριου 'Αλυσοῦ ό ημικζόμενος Κωστ. 'Ορφανος, το παρελθόν Σαββάταν πορευόμενος εις το χωριόν του ένέπεσεν εις την παγίαν ήν έστρεψαν αύτῶ δύο έπίδρασι άπατεῶνες, διά τοι γνωστοῦ μέτου του εύρισκομένου δῆθεν βαλαντίου. Ο εις έρριψεν εις την όδον έν βαλάντιον ο εύρεν ο χωρικός, και το περιεχόμενον του όποιου ήναγκάσθη νά διανεμηθῇ μετά του άλλου άπατεῶνος. Κατά την διανομήν προφθάνει ο άπωλέσας δῆθεν το βαλάντιον και αφαιρεί από τον χωρικόν τριακότια φράγκα εκ των ιδίων, αφήσας αύτῶ το εύρεθὲν βαλάντιον, ένεχόν ψευδή χρυσά νομίσματα. Είδοποιηθείσα περι τούτου ή αστυνομία συνέλαβε τον ι. Γιατράκον και 'Ιωάννην Σπυρόπουλον οίτινες έπίδειχθέντες τῶ χωρικῶ άνεγνωρίσθησαν.

— Μετά μεσημβριαν του παρελθόντος Σαββάτου εν τη άνω πόλει και εις την θέσιν Ταμπάχανα ο 'Ανδρ. Βιδδης έπυροβόλησεν εκ προμελέτης διά πιστολιου τον Χρηστον Δίγερινόν, άλλ' άπέτυχεν του άνθρωποκτόνου σκοπου του. Αί σφαίραι έβχλον έντός του έργαστηριου του.

— Πρό τινων μηνών κατεχωρήη εν τη έφημερίδι ημών διατρι ή τις «Περί ούρειν και άποπατείν» περιπαθῶς έξεικονίζουσα την χαμερητη ταύτην έξιν, του εκπληρείν τας ανάγκας μας ταύτας, όπου αν τύχῃ δέν γνωρίζω όποιαν έντύπωσιν ένεποίησεν τοις αναγνώσταις. 'Αλλ' επειδή ήδη παραποτε, το της καθαριότητος ζήτημα, ένδιαφέρει τὰ μέγιστα την υπό πολλαπλών βαρέων νοσημάτων λυμαινομένην πόλιν μας, συναυψώσαν και ήμεις την φωνήν, μετά του συντάκτου εκείνης, παρακαλοῦντες τους άρμοδίους νά προσηλώσωσι πᾶσαν την προσοχήν των εις τας έστίας των ένιαχού της πόλεως μiasμάτων, οἶον σφαγείων, ίχθυοπωλείων, παντοπωλείων, λιμναζόντων υδάτων, ακαθαρσιών εν γένει, και ιδίως όπου, εν άποκέντροις και μη πυκνοκατοικημέναις συνοικίαις, ειθίσις δυσυχῶς ή άποθεσις των περιτωμάτων' κ' επειδή ή παρεμπόδις της τοιαύτης άισχράς και άτιμαζούσης την κοινωνίαν μας έξεως έσται σχεδόν άδύνατος, άνευ μέτρων τελεσιουργῶν, ανάγκη εκτάκτου και καθημερινου καθαρισμου έως ού τουλάχιστον παρελθῃ ή θεομηνία αύτη. Προς τί έχρησίμεισε τάχα, το διά κιγκλιδων σιδηρών περιφραγμα της άτυχοῦς και σκαίας εκείνης παρά την Παντάνασσαν κλίμακος, άφου όλόκληρος εκείνος ο κοπρών δέν έξέλειπεν, αλλά μετετοπίσθη έξωθεν, παρ' αύτῆ, και μέχρι σχεδόν του Μερκάτου, εκτάδην, επί των ακομαθημέων και φαύλων αύτουργῶν χαλκῶων, σιδηρουργῶν, έμβλωματιδων, μεταπρατων κλπ. άνεστίων υπό τὰ παρόντα, και τὰ θύματα των άτυχῶς κατοικούντων την συνοικίαν εκείνην οικογενειών; και το περιεργον' έτέθη και ο παρά την κλίμακα φανός εις πλήρη χρῆσιν, μέχρι της πρωίας, διά νά προφυλάτῃ των προσερχομένων εκεί θαμώνων τα ύποδήματα μη χρισθῶσι! «Τὸ καλὸν οὐκ έστι καλόν, αν μη καλῶς γένοιτο.» Δέν θά εύρεθῇ τάχα θεράπεια της άκοσμίας ταύτης; έως ποτε έσύμεθα περιβεβλημένοι τον παλαιόν άνθρωπον; επί του άντικινμένου τούτου έξευρέτω ο κ. Δήμαρχος τον καταλληλότερον τρόπον σκεφθῆτω μετά του συμβουλίου του τίνι τρόπῳ δύναται νά εκλείψῃ ή χυδαία, ή ζωώδης αύτη συνήθεια, ήτις παρ' ημῖν μόνον εκ των ευνομούμενων λαῶν έπιλοκατεῖ, προς ζημίαν υγιεινήν και προς ήθικην έξαχρείωσιν. Το καθ' ημάς, τρεις τρόπους θεωρούμεν λυσιτελεῖς, ή τελεσφόρους' ή την υποχρέωσιν των Κυριων άπάντων των έργαστηρίων νά κατασκευάσωσι και άποπάτους εν αύτοῖς' ή την κατασκευην τοιούτων εν τε τοῖς δημοσίοις και δημοτικοῖς καταστήμασιν, οἶον παρ' τῶ Τελωνείῳ, άγοραῖς, Δημαρχία κλπ. ή τέλος την άπαγόρευσιν, δι' έπιβολῆς προστίμου ως εν τη λοιπῇ Εύρώπῃ και εν αύτῆ τῶς τῆ 'Εβτανήσῳ επί της 'Αγγλικῆς προστασίας' μην άποδειλιώμεν άπέναντι άμφιβολίων ως προς την άποτυχίαν' οὔτε άπέναντι ένδεχομένων δυσαρρεσιών των συνειθισμένων και έξωθεν της

Ουρις των' άποπατῶων' οστις σκέπτεται άνασκεπταται και πάλιν σκέπτεται, οὔδέν πράττει' έστιν άξιωμα φιλοσοφικόν, α' δέν κωροβώσωμεν το όλον θά επιτύχωμεν μέτρον' λόγου δέ γενομένου, περὶ των εν τῶς δημοσίοις και δημοτικοῖς καταστήμασι ταούτων, μ' άπείαν και λύπην συνάμα ήκούσαμεν ότι, εν τῶ νεοαναγεγομένῳ εν Μερκάτῳ καταστήματι δι' άγοράν, και έποικοδομηθέντι, (συνεπεία μεταγενεστέρων σκέψεων, δι' έγκατάσασιν των δύο εἰρηνοδικείων) ότι δέν θά κατασκευασθῶσιν άπόπατοι, αλλά μόνον ούροδόχαι' αν το τοιούτον είναι αληθές είναι και άστειον. Νά εκλείσωμεν τριακότια ή τεσσαράκοντα άνθρώπους, κρεωπόλας, ίχθυοπόλας, άρτοπόλας, λαχανοπόλας κλπ. οίτινες καθ' όλον σχεδόν το ήμερονύκτιον θά διατρωσωσιν εκεί, και νά μη τους χορηγήσωμεν και τον προσήκοντα τόπον διά πλήρη την φυσικήν των ανάγκην, αλλά μόνον δια την ήμισίαν' εκτός ότι και των παρατυγαυόντων δύναται νά προλάβῃ την ως ειρηται άκοσμίαν, καθόσον και οι εν αύτῆ ταύτη τη θέσει προϋπάρξαντες, εν τῶ παλαιῶ παραπήγματι, πάντες ένθυμούμεθα, πόσον έχρησίμεισαν. Δέν γνωρίζομεν, τη αληθεία, τί νά θαυμάσωμεν; του συντάξαντος το σχέδιον μηχανικού την σοφίαν, ή την πρόνοιαν των έπιτετραμμένων την εύκομίαν και εύπρέπειαν της πόλεως; Τί σημασίαν θα έχωσι τάχα τὰ γεόδμητα και ύψηρηφῆ μέγαρα, περιρρυπαινόμενα μετ' οὔ πολυ υπό των περίξ ασχημοσυνών; Περαιόντες τον λόγον παρακαλοῦμεν θερμῶς τον κ. Δήμαρχον, χάριν της υγείας του τόπου, της κοσμιότητος, της ήθικῆς και αύτης της ύπολήψεως του, πρώτον νά προλάβῃ την σπουδαίαν ταύτην παραλείψιν ήδη, πριν ή τελειοποιηθῇ το άνω κατάστημα, άκολούθως δέ νά εύαρεστηθῇ και περιέλθῃ ο ίδιος τὰς εν λόγω συνοικίας, από το Μερκάτο μέχρι της κλίμακος, τὰς δύο πλαγίας όδους, και ιδῆ ιδίως οφθαλμοῖς α' δέν κατέστη ο κοπρών του Αύγελου, και αν δέν είναι άξιοι οικειριμου αι εκεί περίξ κατοικουσαι, και αι το όνειδος και το άισχος, ύφιστάμεναι άτυχεῖς οικογένειαί.

— Έκ του εν 'Αθήναις τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ έξεδόθη επ' έσχάτων εκ τῆς εκδοσις της Γραμματικῆς της 'Ιταλικῆς γλώσσης υπό Μ. Π. Περιδου διασκευασμένη, επιδιωρθωμένη και έπιπυξημένη τη προσθήκη του τε όρθολογικού και του περι όρθῆς προφραξ, όρθογραφικού συντάκτικού και ταῦ περι μητρικῆς. 'Αναγγέλλοντες την εκδοσιν του χρησιμωτάτου τούτου διδακτικού βιβλίου, όπερ έστι το πληρέστερον του είδους του, συνιστώμεν την άπόκτησιν αυτού παντί έφιμένῳ την εκμάθησιν της ώραιας 'Ιταλικῆς γλώσσης. Πάντοτε μὲν ή γραμματική του κ. Περιδου ύπῆρξε παρ' ημῖν το μόνον άξιον λόγου έφοδιον προς εκμάθησιν της 'Ιταλικῆς άλλ' ήδη εκδιδομένη το εκτον και ούσιωδῶς έπιπυξημένη και επιδιωρθωμένη καθίσταται όντως πολύτιμον βοήθημα εις τους φιλομαθεῖς σπουδαστάς της γλώσσης ταύτης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῶ Καταστήματι των κ. 'Αδελφῶν Γ. Παππακωνσταντινου άπέναντι της οικίας του κ. 'Ανδρ. Μ. Κόλλα ένοικιάζονται διάφορα ένδυμασία διά προσωποδοφόρους, ήτοι Ντόμιμα διάφορων χρωμάτων, ένδυμασία γυναικειεί ευρωπαϊκαί, Βλάχικαί, άνδρικαί διάφορων είδῶν, και Θεατρικαί, προς δέ παιδων και κορασίων άπασαι έντελῶς καταρτισμέναί μεθ' όλων των κοσμημάτων, ήτοι ξιφῶν ύπομανίων, περικνημίδων και εν γένει πᾶν τῶ απαιτούμενον δι' εκάστην ένδυμασίαν. Οί βουλόμενοι προσελθῆτωσαν και θέλουσι μείνει λίαν εύχαριστοίμενοι διά την καθαριότητα και το μέτριον της τιμῆς.

ΠΙΝΑΞ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΘΕΝΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1877, 1878, 1879 ΚΑΙ 1880

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ἔξοδος	Βεβαιωθέντα καὶ εἰσπραχθέντα ἐσοδά.									
			1877		1878		1879		1880			
			Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.		
Εἶδη ἐσοδῶν.												
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ.												
1	α.	Πρόσδοκός δημοτικῶν κτημάτων καὶ καταστημάτων.	8700		8100	5661	8405	09	5754	29	8832	3823
2	β.	Ἐνοίκιον Δημοτικῆς μεσημερινῆς ἀγορᾶς	540		504	540	540		540		540	
3	γ.	Ἄρκτης	2003	50	2520	252	2520		42		2520	
4	δ.	Ἄγορας ἕως πόλεως	3478		3478	1168	3478		2444	75	3699	50
5	ε.	τοῦ ἐν Μαρκατῶν οἰκοπέδου	16320	36	22610	54	21052	36	23917	96	30796	49
6	ς.	Μίσθωσις ποσίου ὕδατος (οἰκίων)	2413	40	3125		3125		2750		4140	
7	ζ.	Μίσθωσις ποσίου ὕδατος (οἰκίων)	1806	86	927	91	927	91	914	92	62	55
8	η.	Τόκος δανείων τῶν μετοχῶν τοῦ δήμου ἢ ὑπερημερίας	1986		2083	685	1434	50	417		5479	80
9	θ.	Πτασματικὰ πρόστιμα										
ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΦΟΡΟΙ												
10	α.	Δασμός ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ὀνίων.	67903	63	57848	28	57848	28	51559	30	86131	46
11	β.	Διὰ τοῦ Τελωνείου ἐπὶ τοῦ 1/4			4796	64	4796	64	13419	06	17268	14
12	γ.	Ὀμοίως	8650		6000		1900	02	8610		9500	
13	δ.	Δι' ἐνοικιάσεως φέρου ἰχθύων	850		850		212	50	315		1312	50
14	ε.	Κατ' ἐπέκτασιν δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων.	170678	62	180038	12	191158	05	191158	05	205213	90
15	ς.	Διὰ τοῦ Τελωνείου ἐπὶ τοῦ 1/4			15635	90	15635	90	41076	08	39711	23
16	ζ.	Ὀμοίως	150		130		130		150		180	
17	η.	Ἐνοίκιον μεταφερομένων ὄντων καὶ ἐμπορευμάτων.										
18	θ.	Δικαιώματα ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐπιστημῶν ἐγγράφων.										
19	ι.	Μετρικὰ δικαιώματα.	18180	84	17346	38	20634	49	17647	77	25654	35
20	κ.	Διὰ τοῦ Τελωνείου	9010		9010		976	67	12323	40	15110	
21	λ.	Δι' ἐνοικιάσεως	14210		15000		2500		11842	38	14360	
22	μ.	Δικαιώματα ἐκ Μακελλίων										
23	ν.	Φόρος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων	12490	61	24769	31	4345	45	27300	62	28000	30
24	ξ.	Ὀμοίως	10635	52	10500		10350		10350		11000	
25	ο.	Φόρος ἐγγείων ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος	74417	11	91795	41	91795	41	65569	77	87124	70
26	π.	Ὀμοίως	5576	60	5597	68	5000		16320	22	21304	97
27	ρ.	Διὰ τῶν ἀμπέλων	610		5000		405		801	17	5500	
28	ς.	Διὰ τῶν ἀμπέλων	7020		5015		1671	67	405		7270	
29	τ.	Διὰ τῶν ἀμπέλων	701	29	1365	72	1365	72	3100		4826	02
30	θ.	Διὰ τῶν ἀμπέλων	1234	51	800		800		576	59	131	85
31	ι.	Διὰ τῶν ἀμπέλων	49	88	1721	24	1394	08	220		250	
32	κ.	Διὰ τῶν ἀμπέλων							2015	19	1258	07
33	λ.	Διὰ τῶν ἀμπέλων							638	31	1258	07
34	μ.	Καθυστέρωντα πιθανῶς εἰσπρακτέα										
35	ν.	Ἀπρόσπτα ἐσοδα	17	20	60	50	25380	43	29268	10	10445	07
36	ξ.	Δικαιώματα λαχέων	489594	98	496669	73	444909	82	1131	84	655	93
37	ο.	Ὀμοίως							4			
38	π.	Ὀμοίως										
39	ρ.	Ὀμοίως										
40	ς.	Ὀμοίως										
41	τ.	Ὀμοίως										
42	θ.	Ὀμοίως										
43	ι.	Ὀμοίως										
44	κ.	Ὀμοίως										
45	λ.	Ὀμοίως										
46	μ.	Ὀμοίως										
47	ν.	Ὀμοίως										
48	ξ.	Ὀμοίως										
49	ο.	Ὀμοίως										
50	π.	Ὀμοίως										
51	ρ.	Ὀμοίως										
52	ς.	Ὀμοίως										
53	τ.	Ὀμοίως										
54	θ.	Ὀμοίως										
55	ι.	Ὀμοίως										
56	κ.	Ὀμοίως										
57	λ.	Ὀμοίως										
58	μ.	Ὀμοίως										
59	ν.	Ὀμοίως										
60	ξ.	Ὀμοίως										
61	ο.	Ὀμοίως										
62	π.	Ὀμοίως										
63	ρ.	Ὀμοίως										
64	ς.	Ὀμοίως										
65	τ.	Ὀμοίως										
66	θ.	Ὀμοίως										
67	ι.	Ὀμοίως										
68	κ.	Ὀμοίως										
69	λ.	Ὀμοίως										
70	μ.	Ὀμοίως										
71	ν.	Ὀμοίως										
72	ξ.	Ὀμοίως										
73	ο.	Ὀμοίως										
74	π.	Ὀμοίως										
75	ρ.	Ὀμοίως										
76	ς.	Ὀμοίως										
77	τ.	Ὀμοίως										
78	θ.	Ὀμοίως										
79	ι.	Ὀμοίως										
80	κ.	Ὀμοίως										
81	λ.	Ὀμοίως										
82	μ.	Ὀμοίως										
83	ν.	Ὀμοίως										
84	ξ.	Ὀμοίως										
85	ο.	Ὀμοίως										
86	π.	Ὀμοίως										
87	ρ.	Ὀμοίως										
88	ς.	Ὀμοίως										
89	τ.	Ὀμοίως										
90	θ.	Ὀμοίως										
91	ι.	Ὀμοίως										
92	κ.	Ὀμοίως										
93	λ.	Ὀμοίως										
94	μ.	Ὀμοίως										
95	ν.	Ὀμοίως										
96	ξ.	Ὀμοίως										
97	ο.	Ὀμοίως										
98	π.	Ὀμοίως										
99	ρ.	Ὀμοίως										
100	ς.	Ὀμοίως										
101	τ.	Ὀμοίως										
102	θ.	Ὀμοίως										
103	ι.	Ὀμοίως										
104	κ.	Ὀμοίως										
105	λ.	Ὀμοίως										
106	μ.	Ὀμοίως										
107	ν.	Ὀμοίως										
108	ξ.	Ὀμοίως										
109	ο.	Ὀμοίως										
110	π.	Ὀμοίως										
111	ρ.	Ὀμοίως										
112	ς.	Ὀμοίως										
113	τ.	Ὀμοίως										
114	θ.	Ὀμοίως										
115	ι.	Ὀμοίως										
116	κ.	Ὀμοίως										
117	λ.	Ὀμοίως										
118	μ.	Ὀμοίως										
119	ν.	Ὀμοίως										
120	ξ.	Ὀμοίως										
121	ο.	Ὀμοίως										
122	π.	Ὀμοίως										
123	ρ.	Ὀμοίως										
124	ς.	Ὀμοίως										
125	τ.	Ὀμοίως										
126	θ.	Ὀμοίως										